

Amit rossznak lát az Úr

Lectio: 1 Kir 15,25-33

1 Kir 15,34

Kedves Testvéreim! Baása Izráel királya volt és 24 évig uralkodott (Kr.e. 905-883). Az Igében azt olvastuk:

1. Azt tette, amit rossznak lát az Úr.
2. Jeroboám útján járt és abban a vétekben, amellyel az vétekbe vitte Izráelt.

Dávid és Salamon uralkodása után az ország kettészakadt. Júdában Roboám lett a király, Izráelben pedig Jeroboám.

Jeroboám két aranyborjút készíttetett és felállította őket Bételben és Dánban. Ugyanis félt attól, hogy ha az északi országrészből a nép továbbra is Jeruzsálembé jár áldozni, elpártolnak tőle és oda lesz a hatalma. Így a politikai szakadás után bekövetkezett a vallási szakadás is. Ennek pedig súlyos következményei lettek.

Jeroboám is félelemből cselekszik, éppen úgy, mint Saul. Nem bízik Istenben. Isten vezetése nélkül a saját elgondolása szerint zárandokhelyeket alakít ki. Így akarta biztosítani a maga hatalmát.

Sok ember életében ugyanígy van. Jó templomba járó ember, talán még presbiter is, de a maga feje után megy. Ilyenkor az ember nem azt nézi, ami a közösségnek az érdeke, vagy mi használ az Isten dicsőségére. Persze, fennen hangoztatja, hogy ő az egyház érdekét nézi, közben a maga akaratát szeretné ráerőszakolni a másik emberre, vagy a közösségre.

Jó lenne megvizsgálnunk a magunk életét, a magunk szolgálatát! Milyen lelkülettel szolgálunk családunk, gyülekezetünk körében? Az Isten dicsősége fontosabb-e, vagy a magunk akarata?!

Jeroboám az Urat a maga céljaira használja. A vallást a maga hasznára akarja fordítani.

Vannak ilyen emberek ma is. És nem csak presbiterek, vagy gondnok, hanem még püspök is. Persze ők ennek az ellenkezőjét állítják, de szolgálatuk és életük mást mutat és az idő nem őket igazolja.

Az érdekes az, hogy Jeroboám nem akar elszakadni az Úrtól. Az aranyborjук mellett az Urat is szolgálta. Ám ez nem volt kedves az Úr előtt.

Ma sem! Az Úr nem tűr meg maga mellett senkit. Hiszen maga mondotta: **Én, az Úr vagyok a te Istened, ... ne legyenek néked idegen isteneid én előttem!"**

Jeroboám és a nép azonban imádja az aranyborjút is. Ezek a kánaániak szemében a termékenységet, Baálnak a nemző erejét jelképezték. Így keverték össze Isten tiszteletét a Baál-kultusszal. A tiszteletére rendezett ünnepeken leginkább orgiákat szerveztek. Ilyenkor a legocsmányabb kicsapongásokba merültek.

Baása Jeroboám útján járt. Baása is azt tette, amit rossznak lát az Úr.

Gyermekeink is gyakran azt teszik, amit a szülő rossznak lát.

Ifjaink is azt teszik, amit mi rossznak látunk.

Sokszor a felnőtt ember is a rosszat teszi.

Baása az elődök útján járt. Azon az úton, amely a romlásba visz.

Vigyázzunk, testvéreim, hogy milyen úton járunk! Milyen példát mutatunk a mi gyermekeinknek, ifjainknak? Mert életünk példaadás lehet számukra.

Jeroboám vétekben járt és vétekbe vitte Izráelt. S ezt a példát követte Baása is. A rossz utat választotta.

Milyen a mi utunk?

Jézus az út. Ő Maga mondta ezt magáról. Ezen az úton járva mennybe jutsz!

Ámen.

Biharszentjános, 2015.09.20.

Csomay Árpád.